

To byly další akce Klubu českých turistů Slatiňany. Ve čtvrtek 19. září začal náš čtyřdenní pobyt turistů – seniorů. Ubytování jsme byli v příjemném Pensionu Radvanice.

Jeli jsme osobními auty, a tak jsme už první den mohli pohodlně mířit do Adršpačů a tam si užít procházku skalním okruhem. Druhý den jsme navštívili Teplické skalní město a po tamní procházce ještě přešli do Broumova. Tam jsme prošli klášterní zahradu, v klášteře byli na prohlídce muzea. V něm byla kromě regionálních expozicí velice zajímavá výstava věnovaná benediktinským klášterům. Viděli jsme tam třeba připomínku kostelíka sv. Jana Křtitele na Podskale nebo kláštera v Podlažicích, kde byl vytvořen proslulý Codex gigas. A to nám samozřejmě připomnělo naše dřívější výlety. V Broumově jsme si ještě prohlédli zajímavý historický dřevěný kostel P. Marie, který je údajně nejstarší celodřevěnou sakrální stavbou ve střední Evropě.

Protože **Radvanice** jsou na úpatí Jestře-

bích hor, vyšli jsme si další den tam. Přes Jestřebí boudu na Žaltman a pak do Malých Svatoňovic. Odtud jsme se „domů“ vrátili vlakem. Ten den jsme měli ještě společenský večer při hudbě, kterého se zúčastnili také místní senioři. I předchozí večery přetrvávala přátelská pohoda z našich výletů ještě po večeri, kdy jsme se všichni společně navzájem bavili vtipy a vyprávěním. A tak se dá říci, že atmosféra celého pobytu byla opravdu skvělá.

Čtvrtý den už byl odjezd. Ovšem i poslední den jsme využili. Nejprve procházka Radvanicemi k lyžařským vlečům u lesa, pak jsme dojeli na Ostaš, tam obešli další okruh a skončili v Novém Městě n. Metují. Tady jsme kromě občerstvení a odpočinku byli na farmářském jarmarku a zhlédli vystoupení polského tanečního souboru. Pak už jen pohled dolů na Metují a jeli jsme opravdu domů.

K tomuto pobytu nám opět pomohl náš dobrý známý pedagog Mgr. Miroslav Čmelík, který se akce zúčastnil s námi. Ten také zajistil další dotaci od a.s. ČEPS. Takže zase velké díky. Náš vděk si zaslouží i všichni řidiči osobních aut. Díky nim jsme toho viděli daleko víc, než kdybychom se museli přesunovat veřejnou dopravou. A že v této oblasti je toho k vidění opravdu spousta! Nebylo by vůbec špatné se sem zase znovu vypravit.

Dne 28. září – u příležitosti státního svátku – byly v **Praze** zpřístupněny reprezentační sály a prostory Pražského hradu, a tak jsme toho rádi využili. Viděli jsme tu např. Picassi-

ho schodiště, Sloupovou síň, Širokou chodbu s Novými salóny, Trůnní sál, Brožíkův salón, Habsburský salón, Zrcadlový salón aj. A samozřejmě i ty neznámější – Rudolfovu galerii a Španělský sál. Ten se nachází nad bývalými konírnami, v nichž císař Rudolf II. choval koně vzácného španělského plemena, a odtud je odvozen název sálu. V jednom sále byl vystaven i soubor zbraní připisovaný sv. Václavovi, a to jeho přilba, zbroj a meč.

Kolem Klárova jsme šli směrem ke Karlovu mostu, ale ještě předtím jsme zašli do pražské nejužší uličky, mířící k Vltavě. Ta je opravdu jen sotva na projítí, a proto je tam dokonce semafor. Potom jsme došli ještě ke Klementinu a tam si prohlédli rozsáhlou výstavu Kralická bible.

Další náš výlet byl 12. října, a to objednaným autobusem **do Třebíče**. V tomto městě jsou zajímavé křesťanské a židovské památky, které jsou od roku 2003 v seznamu UNESCO. Nejprve jsme byli na prohlídce židovské čtvrti. První záznam o židovském obyvatelstvu je z roku 1410, tehdy ale oni žili v různých místech města. Ghetto vzniklo až roku 1723. Židovská čtvrť byla mezi řekou Jihlavou a skalním masivem kopce Hrádek. Tehdy tu ještě žádné represe nebyly. Ovšem za 2. světové války byli všichni deportováni do koncentračních táborů. Vrátilo se pouze 11 osob. Teď tu ale nežijí. Naše prohlídka začala v Zadní synagoze a pokračovala v domě Seligmanna Bauera, kde je židovské muzeum. V něm jsme se dozvěděli řadu zajímavostí o kultuře i běžném životě Židů. Následovala procházka ve čtvrti s řadou zajímavých objektů. A tak jsme chodili úzkými uličkami, ze kterých odbočovaly uličky ještě užší – např. ta s prampouchy – rozpínacími oblouky. Cestou jsme viděli druhou synagogu, která nyní slouží Českoslovené církvi husitské, bývalý chudobinec složený z několika domků, do kterého jsou

vstupy z několika výškových úrovní, bývalou koželužnu aj.

Na Karlově náměstí – jednom z našich největších náměstí – jsou zajímavé objekty zdobené sgrafity – Černý dům a Malovaný dům. Ten druhý si nechal postavit koncem 16. století benátský kupec Francesco Calligardi, který se ve městě usadil. To a řadu dalších historických zajímavostí o městě jsme se dozvěděli na výstavě Cesty časem, na které jsme potom byli v nově zrekonstruovaném křídle místního zámku. Kromě řady expozicí je na ní promítán film, v kterém místní rodáci – herci Miloš Mejzlík a Oldřich Navrátil – nám tuto historii přiblížili.

V Třebíči jsme nakonec byli na prohlídce další památky UNESCO – baziliky sv. Prokopa. Původně tu byl klášterní kostelík sv. Benedikta, postavený krátce po vzniku kláštera v roce 1101. Se stavbou baziliky se začalo v polovině 13. století. V průběhu doby byla ovšem i přestavována. Jedním z těch, kteří se na pozdějších pracích na ní podíleli, byl Kamil Hilbert – nám známý

z přestavby chrámu sv. Víta. A právě při té úpravě byla odstraněna nanesená omítka a tím vynikla působivá prostá krása kamene. V opatské kapli jsou dosud zachovány fresky z poloviny 13. století. Ty jsou po freskách v rotundě sv. Kateřiny ve Znojmě nejstaršími na Moravě. Upoutala nás i krásná kamenná roseta, krypta a záhonky s léčivkami – a to byl konec prohlídky Třebíče.

Na závěr výletu byla ale ještě procházka přírodou. Přejeli jsme do obce Štěměchy, pak do osady Dašov, kde jsme šli kolem historického mlýna a odtud lesem na rozhlednu Mařenka. Cesta je částí naučné stezky stejného jména. Ta i rozhledna má jméno podle dívky Mariany, kterou tady kdysi u Dašova zabil vrah. Její otec tu na památku dal kámen a po letech byla postavena rozhledna. Ta původní dřevěná v roce 1957 vyhořela při zásahu blesku. A nyní je zde pěkná nová. Zpět lesem k autobusu a pak už opravdu domů. Po odjezdu nás začal doprovázet velký liják, a tak jsme byli rádi, že jsme v suchu a vidíme ho jen okny. Tento výlet byl také dotován, a to městem Slatiňany. A tak velké, velké díky.

M.B., Klub českých turistů Slatiňany